

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **MUDr. M. D.**, zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřimalovou, advokátkou se sídlem Muchova 223/9, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 8. 2015, čj. 2015/32412-91/51-1, čj. 2015/32411-91/51-1, čj. 2015/32411-91/51-2, čj. 2015/32412-91/51-2 a čj. 2015/32411-91/51-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2018, čj. 2 Ad 37/2015-79,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Dagmar Rezkové Dřimalové, advokátce, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **1 573 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podáními ze dne 28. a 29. 5. 2015 označenými jako *Žádost o přezkumné řízení o nepřiznání sociální dávky „Doplatek na bydlení“* (doplněnými dne 28. 6. a 29. 6. 2015) žalobkyně žádala o přezkoumání pravomocných rozhodnutí žalovaného, kterými zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutím Úřadu práce ČR o nepřiznání doplatku na bydlení. V jednom případě žalobkyně žádala rovněž o přezkoumání pravomocného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o obnovu řízení ve věci doplatku na bydlení. Žalovaný vyhodnotil podání jako podněty k provedení přezkumného řízení. Sděleními označenými v záhlaví tohoto rozsudku žalobkyni vyrozuměl o tom, že její podněty k zahájení přezkumného řízení neshledal důvodnými, neboť nezjistil skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o souladu rozhodnutí s právními předpisy. Podle žalovaného nelze žalobkyni přiznat doplatek na bydlení s ohledem na celkové sociální a majetkové poměry a na skutečnost, že žalobkyni nevznikl nárok na příspěvek na živobytí.

Pokud jde o podnět k přezkumu rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení, žalovaný konstatoval, že ve smyslu § 96 odst. 1 správního řádu lze přezkumné řízení zahájit do jednoho roku od právní moci rozhodnutí ve věci. Tato lhůta již uplynula, jelikož rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 18. 4. 2014.

[2] Žalobkyně napadla sdělení žalovaného žalobou u městského soudu, který ji usnesením ze dne 18. 12. 2018 odmítl pro nepřipustnost. Dospěl k závěru, že napadená sdělení nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s. Takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví.

[3] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V ní namítá, že žalovaný vyhodnotil podání stěžovatelky nesprávně jako podnět k zahájení přezkumného řízení a městský soud tento mylný názor převzal. Podání je však třeba posoudit podle jeho obsahu, nikoliv označení. Ve skutečnosti se tak jednalo o žádost o obnovu řízení ve smyslu § 100 správního řádu, přičemž stěžovatelka splnila zákonné podmínky pro podání žádosti stanovené v § 100 odst. 2 správního řádu. Zástupkyně stěžovatelky označila za nedílnou součást kasační stížnosti také podání vlastnoručně sepsané stěžovatelkou.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ztotožňuje s usnesením městského soudu a navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[5] NSS při posuzování přípustné kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přítom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] NSS úvodem konstatuje, že obdržel dne 2. 1. 2019 kasační stížnost sepsanou vlastnoručně stěžovatelkou. Toto podání NSS vyhodnotil jako laickou kasační stížnost, která pro částečnou nečitelnost a značnou zmatečnost nesplňuje náležitosti kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. a není projednatelná. V usnesení ze dne 23. 1. 2019, čj. 10 Ads 2/2019-17, NSS na tuto skutečnost upozornil ustanovenou zástupkyni stěžovatelky a vyzval ji, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy kasační stížnost doplnila o důvody, pro které napadá usnesení městského soudu. V doplnění kasační stížnosti ze dne 24. 2. 2019 zástupkyně stěžovatelky odkazuje rovněž na argumentaci obsaženou v kasační stížnosti sepsané samotnou stěžovatelkou. K tomuto podání však NSS z výše předestřených důvodů nepřihlížel. Zástupkyně stěžovatelky měla dostatečný prostor k tomu, aby se se stěžovatelkou poradila a veškeré podstatné argumenty uvedla v kvalifikovaném doplnění kasační stížnosti.

[8] Jádrem sporu v nynější kauze je otázka, zda žalovaný a městský soud správně vyhodnotili podání stěžovatelky jako podnět k zahájení přezkumného řízení. NSS předesílá, že ve skutkově i právně obdobné věci stěžovatelky již rozhodl rozsudkem ze dne 31. 7. 2018, čj. 1 Ads 140/2018-44. Závěry tohoto rozsudku jsou plně aplikovatelné také v nynější kauze.

[9] Stěžovatelka uvádí, že její podání ze dne 28. a 29. 5. 2015 (doplněná dne 28. 6. a 29. 6. 2015) žalovaný i městský soud posoudili nesprávně. Nešlo prý o podněty k zahájení přezkumného řízení, nýbrž o žádosti o obnovu řízení. Žalovaný i městský soud měli podání hodnotit podle obsahu, nikoliv podle označení.

pokračování

[10] NSS nesouhlasí se stěžovatelkou, že by městský soud a žalovaný posoudili její podání pouze formálně podle toho, jak bylo označeno. Podání ze dne 28. a 29. 5. 2015 stěžovatelka označila jako *Žádost o přezkumné řízení o nepřiznání sociální dávky „Doplatek na bydlení“*. V podání výslovně žádala o zahájení přezkumného řízení, ve kterém by žalovaný přehodnotil její nárok na doplatek na bydlení za příslušné měsíce. Namítala, že žalovaný neposoudil všechny rozhodné údaje z doložených dokumentů, jak vyžaduje zákon. Rozhodnutí o odvoláních proto považovala za neobjektivní a nespravedlivé.

[11] Námitky stěžovatelky směřovaly proti nesprávnému posouzení věci žalovaným a vytýkaly mu nezohlednění všech stěžovatelkou předložených důkazů. Žalovaný proto správně kvalifikoval podání stěžovatelky ze dne 28. a 29. 5. 2015 jako podnět k zahájení přezkumného řízení, v němž *správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy* (§ 94 odst. 1 správního řádu).

[12] Obnovu řízení lze nařadit jen tehdy, pokud *„[1] vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo [2] se provedené důkazy ukázaly nepravdivými“* nebo pokud *„[3] bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno“* a pokud *„tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování“* (§ 100 odst. 1 správního řádu). Kromě prostého tvrzení, že podání ze dne 28. a 29. 5. 2015 byla žádostmi o obnovu řízení, stěžovatelka neuvedla žádné bližší argumenty, na základě nichž by bylo možné posoudit naplnění podmínek pro obnovu řízení.

[13] V této souvislosti lze připomenout, že *„od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu. [...] míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Tyto závěry lze plně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

[14] Městský soud proto nepochybil, pokud podání stěžovatelky ze dne 28. a 29. 5. 2015 vyhodnotil jako podnět k zahájení přezkumného řízení.

[15] S městským soudem lze rovněž souhlasit, že sdělení žalovaného byl úkon vyloučený ze soudního přezkumu, a žaloba proto byla nepřijatelná. Podle ustálené judikatury není sdělení správního orgánu o tom, že na základě podnětu podatele neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení, rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. (viz např. rozsudky ze dne 4. 4. 2018, čj. 10 As 374/2017-51, ze dne 19. 5. 2011, čj. 1 As 36/2011-79, ze dne 5. 6. 2008, čj. 9 As 25/2008-81, nebo ze dne 14. 2. 2008, čj. 7 As 55/2007-7). Stěžovatelka ostatně proti tomuto závěru nevznesla žádné námitky, NSS proto na citovaná rozhodnutí plně odkazuje.

[16] S ohledem na vše výše uvedené proto NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[18] Městský soud usnesením ze dne 3. 11. 2015, čj. 2 Ad 37/2015-19, ustanovil stěžovatelce zástupkyní Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátku. Podle § 35 odst. 10 poslední věty s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským (městským) soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. NSS určil odměnu advokátky částkou za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) ve výši 1 000 Kč a dále 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Tuto částku soud zvýšil o 273 Kč připadající na daň z přidané hodnoty, kterou je advokátka jako plátce povinna odvést (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková částka ve výši 1 573 Kč bude vyplacena z účtu NSS ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu